

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 464/06
08.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužilaca: AA, BB, VV i GG, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženih: DD, Udruženja osiguravajućih organizacija Srbije i Crne Gore - Garantni fond sa sedištem u Beogradu, čiji je punomoćnik BV, advokat i ĐĐ, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tuženog Udruženja osiguravajućih organizacija Srbije i Crne Gore - Garantni fond izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pančevu Gž.br. 511/05 od 26.10.2005. godine, u sednici održanoj 8.6.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

I PREINAČUJU SE presuda Opštinskog suda u Pančevu P.br.2744/00 od 7.5.2004. godine u delu kojim je tuženo Udruženje osiguravajućih organizacija Srbije i Crne Gore - Garantni fond obavezano da tužilji AA na ime naknade nematerijalne štete solidarno isplati za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja opšte životne aktivnosti 36.000,00 dinara, za pretrpljene fizičke bolove 35.000,00 dinara, za pretrpljeni strah 22.000,00 dinara i za duševne bolove zbog naruženosti 250.000,00 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom na te iznose od 7.5.2004. godine do isplate i presuda Okružnog suda u Pančevu Gž.br. 511/05 od 26.10.2005.godine u delu kojim je taj deo prvostepene presude potvrđen tako što se u tom delu tužbeni zahtev tužilje AA ODBIJA kao neosnovan.

II U ostalom delu revizija tuženog Udruženja osiguravajućih organizacija Srbije i Crne Gore - Garantni fond SE ODBACUJE kao nedozvoljena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Pančevu P.br.2744/00 od 7.5.2004. godine: obavezani su tuženi da solidarno isplate tužilji AA za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja opšte životne aktivnosti 36.000,00 dinara, za pretrpljene fizičke bolove 35.000,00 dinara, za pretrpljeni strah 22.000,00 dinara i za duševne bolove zbog naruženosti 250.000,00 dinara, tužilji BB za pretrpljene fizičke bolove 18.000,00 dinara i za pretrpljeni strah 13.000,00 dinara, tužilji VV za pretrpljene fizičke bolove 18.000,00 dinara i za pretrpljeni strah 10.000,00 dinara, tužiocu GG za duševne bolove zbog umanjenja opšte životne aktivnosti 75.000,00 dinara, za pretrpljene fizičke bolove 40.000,00 dinara i za pretrpljeni strah 20.000,00 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom na te iznose od 7.5.2004. godine do isplate i da tužiocu GG isplate na ime izgubljene zarade 1.319,74 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 6.2.1998. godine do isplate i na ime vrednosti uništenih naočara 946,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 19.2.1998. godine do isplate; tužbeni zahtev tužilaca preko dosuđenih do traženih iznosa naknade štete je odbijen; obavezani su tuženi da tužiocima nadoknade troškove postupka od 75.964,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Pančevu Gž.br.511/05 od 26.10.2005. godine: odbijena je žalba tuženog Udruženja osiguravajućih organizacija Srbije i Crne Gore - Garantni fond i potvrđena prvostepena presuda u usvajajućem delu tužbenog zahteva tužilaca; preinačeno je rešenje o troškovima postupka sadržano u prvostepenoj presudi tako što su tuženi obavezani da tužiocima pored dosuđenih troškova prvostepenom presudom solidarno isplate još 91.077,12 dinara.

Protiv pravnosnažne presude donete u drugom stepenu tuženo Udruženje osiguravajućih organizacija Srbije i Crne Gore - Garantni fond je blagovremeno izjavilo reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužioci su podneli odgovor na reviziju.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl. 386., 382. stav 2. i člana 389. stav 2. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77..."Službeni list SRJ" br. 3/02), koji se u postupku po reviziji u ovoj parnici primenjuju na osnovu člana 491. st.1. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud Srbije je našao da je revizija osnovana u delu koji se odnosi na tužilju AA, a da nije dozvoljena u odnosu na ostale tužioce.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 354. stav 2. tačka 11. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a u obrazloženju revizije nije određeno ukazano na učinjene bitne povrede odredaba postupka zbog kojih se revizija može izjaviti na osnovu člana 385. stav 1. tač. 1 i 2 i stava 2. tog zakona.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju .1997. godine oko 01.20 časova na magistralnom putu Beograd -

Pančevo kod "EE" dogodio se saobraćajni udes između motornog vozila kojim je upravljao tuženi DD, a čiji je vlasnik tuženi ĐĐ, i motornog vozila kojim je upravljao PP, a u kome su se nalazili tužioci. Vozilo kojim je upravljao tuženi DD je prelaskom u polovinu kolovoza namenjenu za kretanje vozila iz suprotnog smera postalo iznenadna prepreka za vozilo kojim je upravljao PP. Zbog upravljanja motornim vozilom bez položenog vozačkog ispita i sa 2 promila alkohola u krvi tuženom DD je pravnosnažnom presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu K.br.1513/98 od 30.1.2001. godine za izvršeno krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 1. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS izrečena uslovna osuda i mera bezbednosti obaveznog lečenja alkoholičara. U vreme saobraćajnog udesa vozilo kojim je upravljao tuženi DD bilo je osigurano kod DD "ŽŽ". Pravnosnažnim rešenjem Privrednog suda u Bijelom Polju P1. 43/97 od 22.12.1997. godine po predlogu Saveznog ministarstva za finansije otvoren je i zaključen likvidacioni postupak nad DD "ŽŽ". U saobraćajnom udesu tužioci su pretrpeli nematerijalnu štetu, a tužilac GG i materijalnu štetu zbog izgubljene zarade i uništenih naočara.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su zaključili da je tuženo Udruženje osiguravajućih organizacija Srbije i Crne Gore - Garantni fond odgovorno za štetu koju su tužioci pretrpeli, a na osnovu čl. 99.i 106. Zakona o osiguranju imovine i lica ("Službeni list SRJ" br. 30/96).

Stanovište nižestepeni sudova o odgovornosti tuženog Udruženja osiguravajućih organizacija Srbije i Crne Gore - Garantni fond nije pravilno. Na osnovu čl. 99. i 106. Zakona o osiguranju imovine i lica iz sredstava garantnog fonda može se namiriti samo nenadoknađeni deo štete iz stečajne mase. Zbog toga oštećena lica koja nisu nadoknadila štetu iz likvidacione mase ne bi mogla da to pravo realizuju iz sredstava garantnog fonda. Postupak likvidacije razlikuje se od stečajnog postupka zato što se stečaj sprovodi isključivo zbog insolventnosti privrednih subjekata, a likvidacija zbog administrativnih zabrana i drugih razloga koji su bili propisani u članu 100. Zakona o preduzećima i članu 153. Zakona o prinudnom poravnanju, stečaju i likvidaciji. Na osnovu navedenih propisa postupak likvidacije mogao se sprovesti samo kad likvidaciona masa omogućava 100% namirenje potraživanja likvidacionih poverilaca. U suprotnom, po predlogu likvidacionog upravnika, otvarao se postupak stečaja.

Kako su nižestepeni sudovi pogrešnom primenom materijalnog prava utvrdili da je tuženo Udruženje osiguravajućih organizacija Srbije i Crne Gore - Garantni fond odgovorno za štetu koju je pretrpela tužilja AA, Vrhovni sud Srbije je preinačio nižestepene presude tako što je tužbeni zahtev tužilje AA prema tuženom Udruženju osiguravajućih organizacija Srbije i Crne Gore - Garantni fond odbio kao neosnovan.

Na osnovu člana 395. stav 1. Zakona o parničnom postupku odlučeno je kao u stavu I izreke.

Tužbeni zahtev tužilaca u ovoj parnici odnosi se na potraživanje u novcu, a tužioci nisu jedinstveni suparničari u smislu člana 201. Zakona o parničnom postupku. Tužioci su preinačili tužbu podneskom koji je dostavljen na ročištu za glavnu raspravu održanom 21.1.2004. godine. Vrednost predmeta spora revizijom pobijanog dela pravnosnažne presude u odnosu na tužioce BB, VV i GG pojedinačno ne prelazi 300.000,00 dinara.

Prema članu 382. stav 2. Zakona o parničnom postupku, posle izmena izvršenih članom 8. Zakona o izmenama Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 3/02, koje su stupile na snagu 26.1.2002. godine), a koji je bio na snazi kada su tužioci preinačili tužbu, revizija nije dozvoljena u imovinsko-pravnim sporovima u kojima se tužbeni zahtev odnosi na potraživanje u novcu ako vrednost predmeta spora pobijanog dela pravnosnažne presude ne prelazi 300.000,00 dinara.

Kako vrednost predmeta spora revizijom pobijanog dela pravnosnažne presude u odnosu na tužioce BB, VV i GG pojedinačno ne prelazi 300.000,00 dinara, revizija u delu koji se odnosi na njih nije dozvoljena prema članu 382. stav 2. Zakona o parničnom postupku.

Na osnovu člana 392. Zakona o parničnom postupku odlučeno je kao u stavu II izreke.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpisavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz